Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Dicit ergo ei mulier illa
samaritana. Quomō
tu iudeus cum sis bibere
a me poscis que sum mu
lier samaritana? Non
enim iudei coutuntur
samaritanis. Respondit
ihs et dixit ei. Si scires
donū dei et quis est qui
dicit tibi da mihi bibe
re tu forsitan petisses ab
eo et dedisset tibi aquā
viuam. Dicit ei mulier.
Dñe neq; in quo hauri
as hēs et puteus altus
est vnde ergo hēs aquā
viuā? Numquid tu ma
ior es pre nro iacob qui
dedit nobis puteū hūc?
Et ipe ex eo bibit et filij
eius et pecora eius. Res
pondit ihs et dixit ei. Omis
qui bibit ex aqua hac
sitiet iterū: qui aūt bibit
ex aqua qm ego dabo ei
non sitiet in eternū. sed
aqua qm dabo ei fiet in
eo fons aque salientis
in vitam eternam. Dicit
ad eum mulier. Dñe
da mihi hanc aquam
vt non sitiam neq; ve
niam huc haurire. Di
cit ei ihs. Vade voca
virū tuū et veni huc.
Respondit mulier et dixit.
Non hēo vir. Dicit ei ie
sus. Bene dixisti quia
non vir. Quinq; enim hēo
viros habuisti: et nunc
quē hēs non est tuus
vir. Hoc vere dixisti.
Dicit ei mulier. Dñe vi
deo quia ph'a es tu. Pa
tres nri in monte hoc
adorauerunt et vos dicitis
quia iero solimis est lo
cus vbi adorare oportet.
Dicit ei ihs. Mulier
crede mihi quia venit
hora qūdo neq; in mō
te hoc neq; iō solimis
adorabitis patrem. Vos
adoratis q̄d nesciatis no